

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w R.

przeciwko B. M. i K. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 4 listopada 2025 r.,

na skutek skargi K.M. na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem
Rejonowym w Rudzie Śląskiej w sprawie o sygn. I C 4401/17 oraz I C 220/25,
Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie o sygn. III Ca 366/21 oraz Sądem
Najwyższym w sprawie o sygn. akt III CZ 30/24,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.**

UZASADNIENIE

Skargą z 20 sierpnia 2025 r. (data prezentaty) skarżący K.M.
reprezentowany przez pełnomocnika – adw. K. U. – wniósł skargę na przewlekłość
postępowania sądowego, toczącego się przed Sądem Rejonowym w Rudzie
Śląskiej w sprawie I C 4401/17 oraz I C 220/25, Sądem Okręgowym w Gliwicach w
sprawie III Ca 366/21, Sądem Najwyższym w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Katowicach.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem rejonowym i sądem okręgowym, to zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25).

Sąd Najwyższy po przeprowadzeniu dokładnej analizy treści skargi doszedł do wniosku, że skarżący kwestionuje całość trwania postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Rudzie Śląskiej w sprawie I C 4401/17 oraz I C 220/25, Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie III Ca 366/21, Sądem Najwyższym w Warszawie w sprawie III CZ 30/24.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.]